

List do Efezjan

Rozdział 4

1. Proszę więc was ja, więzień w Panu, abyście postępowali w sposób godny powołania, do jakiego zostaliście wezwani; 2. Z całą pokorą, łagodnością i z cierpliwością, znosząc jedni drugich w miłości; 3. Starając się zachować jedność Ducha w więzi pokoju. 4. Jedno *jest* ciało i jeden Duch, jak też zostaliście powołani w jednej nadziei waszego powołania. 5. Jeden Pan, jedna wiara, jeden chrzest; 6. Jeden Bóg i Ojciec wszystkich, który jest ponad wszystkimi, przez wszystkich i w was wszystkich. 7. A każdemu z nas została dana łaska według miary daru Chrystusa. 8. Dlatego *Pismo* mówi: Wstąpiwszy na wysokość, poprowadził pojmanych jeńców i dał ludziom dary. 9. Lecz to, *że* wstąpił, cóż oznacza, jeśli nie to, że najpierw zstąpił do niższych regionów ziemi? 10. Ten, który zstąpił, jest i tym, który wstąpił wysoko ponad wszystkie niebiosy, aby napełnić wszystko. 11. I on ustanowił jednych apostołami, drugich prorokami, innych ewangelistami, a jeszcze innych pasterzami i nauczycielami; 12. Dla przysposobienia świętych, dla dzieła posługiwania, dla budowania ciała Chrystusa; 13. Aż dojdziemy wszyscy do jedności wiary i poznania Syna Bożego, do człowieka doskonałego, do miary dojrzałości pełni Chrystusa; 14. Abyśmy już nie byli dziećmi miotanymi i unoszonymi każdym powiewem nauki przez oszustwo ludzkie i przez podstęp *prowadzący* na manowce błędu. 15. Lecz będąc szczerymi w miłości, wzrastamy we wszystkim w tego, który jest głową — w Chrystusa. 16. Z niego całe ciało harmonijnie złożone i zespolone we wszystkich stawach, dzięki działaniu każdego członka, stosownie do jego miary, przyczynia sobie wzrostu dla budowania samego siebie w miłości. 17. To więc mówię i zaświadczam w Panu, abyście *już* więcej nie postępowali tak, jak postępują inni poganie w próżności ich umysłu; 18. Mając przyćmiony rozum, obcy dla życia Bożego z powodu niewiedzy, która w nich jest, z powodu zatwardziałości ich serca. 19. Oni, stawszy się nieczuli, oddali się rozpuście, dopuszczając się wszelkiej nieczystości z zachłannością. 20. Lecz wy nie tak nauczyliście się Chrystusa; 21. Jeśli tylko słyszeliście go i byliście pouczeni przez niego, zgodnie z prawdą, jaka jest w Jezusie; 22. *Że* — co się tyczy poprzedniego postępowania — powinniście zrzucić z *siebie* starego człowieka, który ulega zepsuciu przez zwodnicze żądze; 23. I odnowić się w duchu waszego umysłu; 24. I przyoblec się w nowego człowieka, który jest stworzony według Boga w sprawiedliwości i w prawdziwej świętości. 25. Dlatego odrzuciwszy kłamstwo, niech każdy mówi prawdę swojemu bliźniemu, bo jesteśmy członkami jedni drugich. 26. Gniewajcie się, lecz nie grzeszcie; niech nad waszym gniewem nie zachodzi słońce. 27. Nie dawajcie miejsca diabłu. 28. Kto kradł, niech więcej nie kradnie, ale raczej niech pracuje, czyniąc własnymi rękami to, co jest dobre, aby miał z *czego* udzielać potrzebującemu. 29. Żadne plugawe słowo niech nie wychodzi z waszych ust, lecz tylko dobre, dla zbudowania, aby przynosiło łaskę słuchającym. 30. I nie zasmucajcie Bożego Ducha Świętego, którym jesteście zapieczętowani na dzień odkupienia. 31. Wszelka gorycz i zapalczywość, gniew, wrzask i złorzeczenie niech zostaną usunięte

spośród was wraz ze wszelką złościwością. **32.** Bądźcie dla siebie nawzajem życzliwi, miłosierni, przebacząc sobie, jak i wam Bóg przebaczył w Chrystusie.

Updated Gdansk Bible – UWSPÓŁCZEŚNIONA BIBLIA GDAŃSKA

Copyright © 2018 [Fundacja Wrota Nadziei](#). Released under the [Creative Commons Attribution No Derivatives License 4.0](#).

eBible.org

Polish — Polski